

ската Държава. Не само че скоропобѣденитѣ області, каквото Бѣлгарія, Сърбія, Влашко, и Мореа са отвѣринахъ отъ властта на Турцитетъ, и са появихъ непріятелскытѣ династіи на Айдинъ, Кастамуни, Саруханъ и Караманъ, за които Османцитетъ бѣхъ употребили толкозъ трудове додѣ побѣдѣтъ, но и сыноветъ Баязидовы като завѣхъ всѣкы по нѣкоикъ часть отъ държавата, образувахъ отдѣлни и непріятелски малки държавици. Туй трая, както ще видимъ, десетъ години, докато Мухамедъ, самъ побѣдитель и господарь, като съедини Европа и Азія подъ скіптра си, въстанови единството на царството което наスマлко що изчезваше и му даде нови основы, върху които наследницитѣ му сѫ довършили зданьето.

Четирмата Баязидовы сынове бѣхъ побѣгнijли отъ бойното поле при Ангора. Пъ-старыйтъ сынъ, Сюлейманъ, придруженъ отъ великий везиръ, Аали паша, и отъ еничерскыя ага, сполучи да са укрые въ Бруса отъ дѣто послѣ отиде въ Едрене. Вторыйтъ сынъ Мухамедъ, петнадесетъ годишентъ на възрастъ, съ помошта на единъ отъ най-безстрашливитѣ бащины му воеводи, сполучи да са затвори съ него въ амасийската твърдыня, отъ дѣто той са брани юнашки противъ нападаніята на Тимуровитѣ войскари. Турцитетъ отъ Мала-Азія са притекохъ на-бързо при него и му съставихъ една малка войска, съ която той можи да вземе наредъ една частъ отъ бащинитѣ си владѣнія, грабнijты отъ Татарытѣ. Иса, третійтъ Баязидовъ сынъ, са бѣше защищилъ въ Караманія. Най-послѣ четвъртийтъ Мустафа, са изгуби за нѣколко врѣме, но пакъ ще го видимъ да са завръща на историческата сцена.

Въ туй врѣме Тимуръ, отъ какъ войскитѣ му оздравихъ за него владѣніето на цѣла Мала-Азія, дойде въ Кютая, градъ дѣто врѣменно направи столицата си. Първата му грыжка бѣше да повърне княжествата и турските династии съиспани отъ Баязидъ. Отнесе са до тримата Баязидови сынове, удобри распокъжсаніята и расподѣляваніята имъ, и ги насырдчи; оставилъ Сюлеймана господарь надъ европей-